

Czy obecny rząd zniszczy nasz skarb narodowy?

16 marca 2016

Minister Środowiska Jan Szyszko ogłosił swoją decyzję w sprawie Puszczy Białowieskiej zapowiadając przeprowadzenie specyficznego „eksperymentu”, który ma polegać na tym, że na 1/3 obszaru Puszczy nie będzie prowadzona gospodarka leśna, zaś na pozostałych 2/3 będą prowadzone „działania z zakresu inżynierii ekologicznej zmierzające do zastopowania procesu destrukcji siedlisk priorytetowych.” W praktyce zapowiadana „inżynieria ekologiczna” może oznaczać przyzwolenie na zniszczenie unikatowego na skalę światową lasu, wpisanego na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Komunikat o pozostawieniu 1/3 Puszczy jest próbą wprowadzenia w błąd opinii publicznej. Obszar o takiej powierzchni jest już wyłączony z gospodarki leśnej. W tej sytuacji nie możemy być spokojni dalszy los Puszczy Białowieskiej. Po raz kolejny w ponad pięćsetletniej historii tego obszaru może dojść do wielkoskalowej wycinki w imię osiągnięcia zysków.

„Zniszczeniu może ulec jeden z naszych największych narodowych skarbów” – mówi Dariusz Gatkowski z WWF Polska. „Pomysł Ministerstwa Środowiska na wycinanie Puszczy w ramach eksperymentu ignoruje głos ponad 120 tysięcy osób podpisanych pod petycją przekazaną Premier Beacie Szydło. Przeciwno wycinaniu Puszczy wypowiadają się naukowcy, w tym: Państwowa Rada Ochrony Przyrody, większość polskich środowisk uniwersyteckich oraz Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk.”

Gradacja kornika jest naturalnym zjawiskiem zachodzącym w przyrodzie. Ekosystemy leśne w Puszczy Białowieskiej powstały dzięki oddziaływaniu na nie kornika i jego gradacji. Usuwanie martwych i obumierających drzew jest ingerencją w siedliska i

kształtujące je od wieków procesy. „Las odnawia się naturalnie, a martwe drewno jest siedliskiem życia ogromnej ilości gatunków zwierząt, grzybów i porostów. Taki proces trwał w puszczy wieki i dzięki niemu mamy taki las, jaki mamy” – dodaje Gatkowski.

Puszcza Białowieska zasługuje na ochronę jak park narodowy, na całym swoim obszarze. To już trzecia dekada, kiedy polskie władze nie potrafią zagwarantować właściwej formy ochrony obszaru, z którego Polska powinna być dumna na całym świecie.

Źródło: WWF.pl